GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek **Nro. 90.** 7. Sierpnia 1826.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— *Z Wiednia.* —

Aby Ministrowi Skarbu Hrabiemu Nadasdy w iego ważnych obowiązkach służby ulżyć, i postawić go w stanie, iżby mogł trudnić się przedewszystkiem wyższemi przedmiotami finansowemi, których układy z naywyższem przewodnictwem Kamery nadworney są onemuż iako Prezydentowi teyże i nadal powierzone, raczył N. Pan naywyższem Swoim listem gabinetowym z d. 23. Lipca b. r. dotychczasowego Gubernatora w Galicyi Hrabiego Taaffe; mianować drugim Prezydentem Kamery nadworney. W tym charakterze złożył tenże podług zwyczaiu w obecności Ministra Skarbu w d. 27. Lipca b. r. przysięgę w ręce Arcy-Xięcia Ludwika, któremu N. Pan w tey mierze Swoią osobę poruczył zastąpić. Poczem w d. 31. Lipca b. r. został tenże Senatom Kamery nadworney, wszystkim urzędnikom i doteyże należącym wydziałom przez Ministra Skarbu uroczyście przedstawiony.

— *Styryia.* —

Gazeta Gorycyyska z d. 25. Lipca zawiera co następuie z Maria-Zell.

Arcy-Xiąże Franciszek Karol z dostoyną swoią Małżonką przybył tu d. 15. rano o godzinie 11 i raczył ieszcze dnia tego oglądać osobliwości tuteyszego mieysca pielgrzymki, iakoteż niektóre z okolic.

Dnia następuiącego byli Arcy-Xięstwo na nabożeństwie niedzielnem, poczem poiechali odwiedzić Arcy-Xięcia Jana do Brandhofe a wieczorem znowu do Maria-Zell powrócili.

W d. 17. rano wysocy Podróżni oglądali lud. pisarnię żelaza, popołudniu używali przeiazdczki na ieziorze Erlaufskiem, i obecnością swoią zaszczycili towarzystwo strzeleckie podczas uroczystości strzelania do tarczy, którą towarzystwo wspomnione wyprawiło na cześć dostoynych Gości. Wieczorem dnia tego mieszkańcy miasteczka tego oświecili domy, co Arcy-Xięstwo oglądali i swoie upodobanie oświadczyli. Łaskawość Arcy-Xięstwa tak tu iako i wszędzie zniewoliła wszystkich serca, a błogosławieństwa tuteyszych mieszkańców towarzyszyły dostoynym Podróżnym, gdy w d. 18. rano o godzinie 8 opuszczali Maria-Zell powracaiąc do Wiednia. (*G. W.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hiszpańska.

Municypalność Karakaska, porozumiawszy się z Municypalnością Walencyi, wydały w d. 16. Maia, zatem trzema dniami przed wniyściem Paeza w ich mury następuiącą uchwałę: »1.) Aby Municypalności: Karakaska i Walencyi i wszystkich miast, iak nayprędzey posłały Deputowanych na mieysce przez Jenerała Paez oznaczone, dla ułożenia tamże aktu, wystawiaiącego powody, które zniewoliły mieszkańców prowincyi do powrócenia znowu Jenerałowi Władzy woyskowey, a nadto do nadania mu nowey mocy. 2.) Aby ten sam akt wyraził życzenie mieszkańców, iżby zbliżyć epokę (1831) naznaczoną przez Konstytucyią do przeyrzenia i poprawieniu oney, w tem co doświadczenie wykryło. 3) Aby przez Deputowanych prosić Oswobodziciela Prezydenta, iżby odwiedził oyczystą ziemię, na którey iako dostoyny syn, naylepszy przyiaciel i godny obywatel będzie przyięty, i swego wpływu na inne Departamenta użył do tego, by wielki Zgromadzenie, Konstytucyią na rok 1831 naznaczone, natychmiast zwołane, i natem zamierzona reforma Konstytucyi, w braterskiey zgodzie, została przedsięwziętą przez mężów, którym nawzaiem zależy powiększyć powszechną pomyślność i oddalić zgrozy woyny domowey; równie prosić Prezydenta, aby nam ze swoich skarbów doświadczenia w kierowaniu losami tey części świata nabytych, udzielił nauk mądrości i został naszym mistrzem do wzniesienia budowy naszych instytucyy. 4) Że w teraźnieyszem położeniu należy koniecznie Jenerałowi Paezowi dać potrzebne pełnomocnictwo, aby spokoyność publiczną utrzymał, woysko do obrony naszych granic przeciwko obcey napasci zebrał, i dozwolił iść swoim torem Rządowi, którego sprawowanie weźmie na siebie pod tytułem cywilnego i woyskowego naczelnika Wenezueli. 5) Władza ta Jenerałowi dana, tak długo ma trwać, iak długo wymagać będą tego okoliczności, które za pewne skończą się z przybyciem Oswobodziciela, i wtedy, albo ile będzie można nayprędzey, powinni być w należytey formie zwołani mieszkań-

)(

cy Wenezueli, dla naradzenia się nad kształtem Rządu, któryby odpowiadał naystosowniey ich obyczaiom i płodom ich ziemi. b) Że Jenerał Paez od dnia dzisieyszego poczyna wykonywać Władzę cywilnego i woyskowego naczelnika Wenezueli i w wykonaniu tem zachowa i powiększy te zaszczytną powagę i sławę patryioty które wybor nasz zlał na niego. 7) Aby Władza Jenerała przez wszystkie urzędy została uznaną.

Podług Sol Senat Mexykański przyiął w d. 8. Maia iednomyślnie następuiące uchwały: 1.) Ziednoczone Stany Mexyku, nie będą nigdy ze strony Hiszpanii, ni iakiego innego Mocarstwa słuchały wniosku, ieżli nie będzie miał za podstawę zupełnie przyznaney niepodległości rzeczonym Państwom podług ich teraźnieyszey formy Rządu. 2) Nie zezwolą nigdy na iakiebądź żądanie wynagrodzenia, trybut lub daninę pieniężną, któreby Rząd Hiszpański lub iaki inny onegoż imieniem, iako wynagrodzenie za Hiszpanii dawne władztwo nad tym kraiem przełożył. 3) Ten, lub ci Mexykanie, którzyby na pismie lub ustnie, publicznie lub skrycie, w kraiu lub za granicami Rzeczypospolitey przekładali coś, coby się pierwszey uchwale sprzeciwiało, powinni byó uznani za zdrayców kraiu i śmiercią ukarani. 4) Kto przełoży coś sprzeciwiaiącego się drugiey uchwale, ma być ukarany ośmioletniem więzieniem.« — Uchwały te przesłano drugiey Izbie, i sądzą, że ie przyymie.

Galiota Kolumbiyska Atreveda, wypłynęła w d. 15. Maia z Kartageny, aby przewieść Oficera do Chagres upoważnionego z depeszami do Boliwara, w których tenże usilnie iest proszony powrócić do Kolumbii z powodu odłączenia się Jenerała Paez.

Gazeta z Vera-Cruz z d. 26. Maia zawiera co następuie: »Mamy doniesienia z Jukatanu do d. 14. Maia. Rząd i Kongres postanowili przenieść siedzibę z Merydy do Campeche ponieważ w pierwszem mieście zaszły rozruchy. Jenerał Bustamente mianowany Kommendantem Państwa. Jukatan, która tym sposobem widzi się być wystawione na wewnętrzne niezgody iest nayżyznieyszą prowincyią Mexykańskiego Państwa związkowego. Odkryto spisek, którego było celem uprowadzić Mexykańską fregatę el Congreso do Manilli.

(*G. Wied.*)

Gwiazda z d. 21. z. m. wyraża: Donosiliśmy z Gazet Jamaickich, że wewnątrz Kolumbii wybuchła druga rewolucyia, i Poseł Angielski P. Kockburn, iadąc własnie podowczas z Kartageny do Bogoty, odebrał o tem wiadomość w Baranquilla. Naynowsze gazety Londyńskie donoszą teraz, że wskutek tey wiadomości P. Kockburn zatrzymał się w Baranquilla, i posłał depesze do Londynu przez Kartagenę. Okręt pod Kommodorem Owen, który owe depesze wiezie do Anglii, przybył do Jamaiki. (*D. Au.*)

Portugaliia.

Gazeta nadworna z d. 7. Czerwca zawiera list własnoręczny Infantki Rejentki do Rektora Uniwersytetu Koimbry, iako odpowiedz na iego przedstawienie, o przeciwnem Religii wielu uczniów postępowaniu, którzy nie chcieli słuchać codziennie Mszy, i nie bywaią dotąd na nauce katechizmu i t. d. Infantka mówi: Takie postępowanie pochodzić może tylko z niewiadomości mocnych zasad i czystych nauk naszey świętey Religii, z niewiadomości, która niestety! iak powinno być, nie została usuniętą w domowem wychowaniu lub niższych szkołach. Z uwagi, iż pierwszą iest powinnością Panuiącego, nietylko być obrońcą Kościoła, lecz także naywyższą głową towarzystwa cywilnego między swoimi poddanymi, szczególniey zaś między tymi, którzy z czasem mogą być powołani do piastowania naywyższych urzędów, wspierania nauki prawdziwey Religii, która nie może być szanowaną przez tych, co iey nie znaią a bez którey nie ma pewney posady tak obyczaiów iakoteż powszechney pomyślności; Rejentka przychylaiąc się do przełożenia Rektora, osądziła za rzecz słuszną rozkazać na nowo nayściśleysze zachowanie 25 artykułu *Carta Regia* d. 28. Stycznia 1790, aby owa iasna, pewna i krótka iade a o zasadach historyi Religii, dawaną była tak w naukach przygotowawczych dla uczniów teologii iakoteż we wszystkich wydziałach uniwersytetu, i w tym celu wszystko co przez Avizo z d. 21. Grudnia 1792 rozporządzono, iako sprzeciwiaiące się zostało zniesione. Co się zaś dotycze ukarania uczniów w kolegium sztuk, którzy się wzbraniali bywać codziennie na Mszy i t. d., tedy podobało się Rejentce mianować Kommissyię z Akademików pod przewodnictwem Rektora, dla klassifikowania przestępnych i przełożenia iey kar, na iakie zda się, że zasłużyli. (*G. Wied.*)

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

Z papierów na rozkaz Rządu drukowanych o woynie Birmańskiey a teraz wyszłych, które zawieraią dokumenta i depesze Wielkorządzcy Lorda Amberst, widziemy przyczynę teyże woyny. Birmanie, iak wiadomo narod zdobywczy, który dopiero w wieku przeszłym ugruntował swoie teraźnieysze Państwo, już dawno pragnął przestąpić naturalne granice między Bengalem a swemi zachodniemi posiadłościami, które częścią góry, częścią rzeka Naaf tworzy. Powodem do woyny była niezamieszkana wyspa Szapury, położona na zachodniey stronie rzeki Naaf, i iuż 1790

do posiadłości Angielskich policzona. Jedyny sposób dla Rządu indyyskiego utrzymania pokoiu byłby był: 1) zaniechać lasów pod Ramu i Gargannen, gdzie strzelcy Kompanii, od wielu lat połują słonie lecz od dwóch lat bywali w niewolę brani; 2) odstąpić wyspy do którey Anglicy mieli prawo; 3) nie żądać zadosyćuczynienia za napady i cząstkowe mordy przez Birmanów na osadzie tey wyspie popełnianych; 4) będące pod opieką Angielską Xięstwa Kaszar i Dszirtig, których ludność, ięzyk, urządzenia i położenie widocznie do Bengalu należą oddać woysku Birmanów, które ie przeciąga; 5) i tym sposobem przez dowolne onych panowanie nad rzekami Buramputer i Surma wystanić na niebezpieczeństwo urodzayne Bengalskie obwody Sylhet, Czyttogong i Tippirah. Środ tych groźnych okoliczności, kiedy Birmanie z woyskiem na wspomnioney wschodniey granicy czynili obroty, i w zbytku swey dumy wszystkie czynione sobie przedstawienia za prośby uważali, nie pozostało nic więcey iak uderzyć na nieprzyiaciela, który tylko widocznie zwłoczył, dopókiby nie nadeszła gorąca pora roku 1824, aby woysko Angielskie nie mogło działać. Postanowiono zatém uprzedzić napad nieprzyiaciela, nie z tey strony, gdzie się spodziewał i życzył sobie, od Arakanu, lecz na przeciwnym końcu iego posiadłości, przez wyprawę do Ranguhn, iego głównego portu, a drugiego miasta w Państwie. Szybkie zdobycie tey ważney twierdzy, zmusiło woysko Birmańskie, które właśnie było do Bengalu pod Mata Bundula weszło, do odwrotu przez Naaf i przybycia na pomoc zagrożonym brzegom rzeki Irawaddi, na którą weszła flota Angielska. Chociaż woyska Angielskie w działaniach swoich z Ranguhn w górę rzeki przez wielki mór znaczne poniosły straty, iednakowoż Lord Amherst iest tego zdania, że takowe nie pochodzą z klimatu, mieyscowości i pory dżdżystey. Gorączka panuiąca od Lipca do Listopada 1824 nie tylko wszczęła się w woysku Jenerała Campbella nad Irawaddi, lecz grasowała równocześnie w Indyiach Wschodnich, atoli w roku 1824 już się nie pokazała tak szkodliwą.

Dochód ogólny z posiadłości Angielskich w Indyiach Wschodnich wynosił w roku 1825, 20 mil. 528,763 fu. szt., a wydatek 19 mil. 737,818 fu. szt.; nadrost czyni przeto 790,945 fu. szt.

(*G. Wied.*)

Wiadomości z okolic rękodzielniczych znowu są smutne. Kupa zgłodniałych robotników wpadła do Middletonu i poczęła rabować, lecz ią odparły dragony. Wielki fabrykant z Manchestru bawi w Londynie i już kilka razy wezwany był przez Ministrów dla dania swoiego zdania.

P. Brougham, który w Westmorelandyi, a Lord Howick w Northumberlandyi podczas wyborów nie utrzymali się, wybrani są przez miasto Winchelsea (na które ma wpływ pewny Par ze strony Whigsów) na Deputowanych do Izby Niższéy. —

Poeta romansów Cooper, Walter Skott Amerykanin, przybył z rodziną swoię do Anglii. Udaie się ón do Londynu, gdzie iest mianowany Konzulem Ziednoczonych Stanów Ameryki północney.

(*D. Au.*)

Francyia.

Xiążę Laval Montmorency Król. Francuzki Poseł przy Stolicy Świętéy przybył w d. 17. Lipca do Paryża.

Minister Skarbu Villèle uczynił Królowi w raporcie swoim przełożenie, aby rozpoczętym robotom od 1820, dotyczącym się lepszego podziału podatków: gruntowego, osobistego, od ruchomości, drzwi i okień, nadać teraz powszechnieysze zastósowanie, niżeli było dotąd, przezco dla płacących podatki za lata 1826 i 1827, dozwolone zmnieyszenie w wyżéy namienionych podatkach nastręczyłoby sposobność ulgi dla naywięcey obciążonych gmin, bez pomnożenia ciężarów maiącym dotąd ulgę, ponieważ należyte podwyższenie, iakiego musiałyby doznać ostatnie, przez słusznieyszy podział podatków w główney summie, zostałoby zniesione zmnieyszeniem dodatkowych centymów. Stósownie do tego wydał Król pod d. 16. Lipca dwa Rozporządzenia. Jedno uwalnia Jeneralnych Radców Departamentowych od potrzeby podawania pod zatwierdzenie Królewskie uchwalone przez nich urządzenia do lepszego podziału podatków gruntowych i przepisuie, udzielić wspomnionym Jeneralnym Radcom wszystkich dokumentów zebranych przez Rząd w celu lepszego podziału wyżéy namienionych podatków; drugie Rozporządzenie zaleca, iż w owych miastach, gdzie część podatków osobistych i od ruchomości, opędzana iest z akcyzy (*Octroi*) dozwolone zmnieyszenie przypadnie drugiey połowie.

Gwiazda mówi: »P. Belleyme instalowany został w d. 18. Lipca iako Król. Prokurator przy Paryzkim Sądzie Cywilnym pierwszéy instancyi, a to na mieysce posunionego Jeneralnego Prokuratora P. Jacquinot de Pampelune. Z powodu téy okoliczności miano mow kilka; P. Moreau, pierwszy Prezydent, mówił na pochwałę P. Bellarta, a B. Belleyme zapewniał w mowie swoiéy, że edykt z 1682 za ustawę Stanu uznaie i że we wszystkich czynnościach urzędu swoiego okaże się niepodległym.« — P. Jacquinot de Pampelune iuż w d. 16. złożył przysięgę w ręce Króla, a w d. 17. na zebraniu się wszystkich Izb Sądu Ap-

pellacyynego w zamkniętéy sali, został do urzędowania Jeneralnego Prokuratora wprowadzony.

Monitor donosi, że okręt Francuzki *la Clarisse*, ktory, iż był użyty do handlu niewolnikami, zabrany przez Królewską galiotę *l' Hirondelle*, wyrokiem Sądu pierwszéy instancyi w Port-Royal (w Martynice) w d. 17. Lutego b. r. został skonfiskowany. Ten sam wyrok ogłasza Kapitana okrętu Klarissy, P. Madé, na zawsze za niezdatnego do dowodzenia okrętem Francuzkim. (*D. Au.*)

O proiekcie, aby z Paryża zrobić miasto portowe dowiaduiemy się: »Xiążę Polignac, będąc Posłem w Londynie, w końcu ostatnich dni Panowania Ludwika XVIII. miał sobie od Angielskiego inżyniera wręczony proiekt do zrobienia kanału z Havre do Paryża, takiéy wielkości, iżby kupieckie okręty mogły przybyć do Stolicy. Inżynier ten iak naydokładniéy rozebrał ten plan i na mieyscu nad wszystkiemi trudnościami, iakieby zayść mogły, zastanowił się. Tak śmiałe przedsięwzięcie ucieszyło Xięcia Polignac, iuż z powodu pożytków, iakoteż łatwego wykonania, które Rządowi, pod którymby uskutecznionem zostało, naywyższą sławę zapewnićby musiało. Zdrowie Ludwika XVIII. było wątłe i Xiążę Polignac postanowił to odkryć teraźnieyszemu Królowi. Skoro Karol X, wstąpił na Tron, rozpoczęto przygotowawcze prace. Trzech Angielskich i trzech Francuzkich inżynierów kierowało niemi; z Niemiec wezwano ludzi do rozpoznania gruntu; przygotowawcze roboty kosztowały 700,000 fr. i wszystko gotowe, aby rozpocząć ten kanał, który kosztować będzie 80 mil. fr., a w sześciu latach ukończony zostanie. (*G. Wied.*)

Szwaycaryia.

Seym na drugiém swoiém posiedzeniu uchwalił dalsze nadzwyczayne środki dla obcéy Policyi i ograniczenia wolności prassy na czas roku aż do Seymu 1827. (*G. Wied.*)

Zjednoczone Niderlandy.

Dziennik Belgiski (*Journal de la Belgique*) mówi: »Król Niderlandzki na zdanie sprawy Jeneralnego Dyrektora Spraw Obrzadku Katolickiego, przeznaczył na mocy uchwały z d. 12. Lipca summę 20,000 ZR. iako składkę na odbudowania kościoła S. Pawła w Rzymie. — Podług Dziennika Bruxelskiego z d. 18. Lipca napisał Papież własnoręczny list do Króla Niderlandzkiego. Kuryier Gabinetowy, wiozący odpowiedź Króla do Rzymu, przeieżdżał w d. 17. Lipca przez Bruxelle. (*D. Au.*)

Niemcy.

Król Jegomość Bawarski nadał Biskupowi Sailler dożywotnie na wieyskie mieszkanie zamek Barbling, dwie godzin drogi od Regensburga położony. (*D. Au.*)

Szwecyia i Norwegia.

Ze Sztokolmu donoszą pod d. 4. Lipca: Nowy groźny pożar lasów« wyrażaią nasze Gazety, wybuchnął bezpośrednio blisko naszéy Stolicy pod Sickla, Nacka i ku stronie Wermdö.« W istocie wszystkie nasze wzgórza lasami okryte takim pożarom uległy. Tak był niedawno pożar lub téy chwili iest ieszcze blisko Oerebro, Linköping i tylko pół mili od Westeras. Tak podobnież w Dalekarlyi i Uplandyi. W Sztokolmskiém od Sgo. Jana zostały zniszczone parafiie Bromma, Wyższéy Jerny, Laenny, Westerhannigu i Huddingu, a w dniu 29tym z. m. wybuchnął straszny ogień w lesie Sogtorpskim, i w cztéry dni rozszerzył się do lasów w Traefwinge, Fisksatra i Erstawik, i w téy chwili straszniejszy iest iak kiedyś na wyspie Sickla, pół mili ztąd. Król iest wszędzie i w nayniebezpiecznieyszych mieyscach, i wysłał kilka pułków załogi, iakoteż maytków floty, aby biciem rowów zatrzymać płomienie, przyczém Porucznik Gastregin, dowodzący 200 maytkami naywiększe uzyskał pochwały.

Zupełnie złe żniwa zboża, a nawet zły zbiór siana, nie tylko zupełnym grozi upadkiem rolnictwa, lecz dotkliwą czyni szkodę we wszystkich gałęziach górnictwa i hut przez drogość dostawy. Cena zboża od dni czternastu w stosunku z 7 do 10 podniosła się, a w Nerike, Skambergu i t. d. donoszą o nierównie większych cenach. (*G. Wied.*)

Królestwo Polskie.

Kommissyia Rządowa Przychodów i Skarbu czyni wiadomo prawnym właścicielom obligacyi hypotecznych skarbowych, którzy w mieyscu tychże stosownie dowody przez Kommissyią Centralną Likwidacyyną Królestwa Polskiego wydane posiadaią, że Kassa Jeneralna otrzymała w dniu dzisieyszym polecenie, ażeby przypadaiący od takich dowodów procent za pierwsze półrocze 1826 wypłacała; tam przeto rzeczeni właściciele po odebranie swych należności zgłosić się maią.

Gazety Berlińskie piszą z Warszawy z d. 13. Lipca: »Nikt sobie nie przypomina, aby tak długo trwały gorąca, i takiego iak teraz doszły stopnia. W roku 1811 dłużéy trwały gorąca, lecz nie przechodziły 27 stopnia. Poseł Króla Sardyńskiego, Margrabia Brignole, przeieżdżaiący do Petersburga, zapewniał, że we Włoszech nie dokuczało mu tak gorąco; albowiem tam przynay-

mniey nocy są chło[illegible]. Atoli wpływ tego powietrza na zasiewy nie czyni obawy, ponieważ niekiedy deszcz pada. Przy małey wodzie na rzekach, które ieszcze spadaią, nie ma handlu wodą; pod Bielanami stoi wiele statków; chciano ładunek dwóch, na pięć podzielić, ale i to się nie udało: — Uniwersytet Królewski przy końcu tegorocznego kursu odprawi posiedzenie ku pamiątce uczonych mężów, a szczególniey należących do narodu Polskiego. Przy tey sposobności za naylepiey wypracowane literackie rozprawy, rozdawane będą między uczniów nagrody, a za celnieysze dzieła sztuk nadobnych wystawione niedawno w salach uniwersytetu, medale. — W Województwie i obwodzie Augustowskim we wsi Milewie uderzył piorun w d. 10. z. m. w dóm tameczego mieszkańca, zapalił takowy i zabił dwunastoletnią dziewczynę, która dziecię na ręku trzymała. Dziecię to zostało przy życiu z opalonemi nieco nogami. W tem samem Województwie w obwodzie Kalwaryyskim z powodu wielkich upałów pokazała się na wielu mieyscach zaraza na bydło. *(D. Au.)*

Urządzenie,

tyczące się handlu tranzytowego bydłem z Rossyi przez Królestwo Polskie do Austryi i Pruss.

Tabella marszrut

dla bydła Rossyyskiego przez Królestwo Polskiego tranzyto przechodzącego.

(Ciąg dalszy.)

c) Do Wieruszowa.

Punkta marszruty.		*Punkta sprawdzenia.*
Biała . . .	mil 5	
Międzyrzecz .	— 3	
Siedlce . . .	— 5	Siedlce
Latowicz . .	— 5	
Paryszew . .	— 1 1/2	
Garwolin . .	— 1 1/2	Garwolin
Magnuszów .	— 3 1/2	
Głowaczów .	— 2	
Białobrzegi .	— 3	
Mogielnica .	— 2 1/2	Mogielnica
Rawa . . .	— 4	
Uiazd . . .	— 4 1/2	
Bendkow . .	— 2	
Tuszyn . . .	— 2	
Łask . . .	— 4	Łask
Widawa . .	— 3	
Wieruszów .	— 8	Wieruszów

Do pędzenia dni 30.

na rasztagi
(w lecie i czasie pogodnym dni 10.
(— razem dni 40.
(w zimie i czasie słotnym dni 15.
(— razem dni 45.

---

d) Do Grodziszczka.

Punkta marszruty.		*Punkta sprawdzenia.*
Biała . . .	mil 5	
Międzyrzecz .	— 3	
Siedlce . .	— 5	Siedlce
Kałuszyn . .	— 4 1/2	
Mińsk . . .	— 3	
Warszawa . .	— 5	Warszawa
Błonie . . .	— 4	
Sochaczew .	— 3	
Łowicz . . .	— 4	Łowicz
Kutno . . .	— 6	
Krośniewice .	— 2	
Kłodawa . .	— 2	Kłodawa
Koło . . .	— 3	
Władysławow .	— 2 1/2	
Rychwał . .	— 3	
Stawiszyn . .	— 2 1/2	
Grodziszczko .	— 3	Grodziszczko

Do pędzenia dni 31.

na rasztagi
(w lecie i czasie pogodnym dni 11.
(— razem dni 42.
(w zimie i czasie słotnym dni 16.
(— razem dni 47.

---

e) Do Nieszawy.

Punkta marszruty.		*Punkta sprawdzenia.*
Biała . . .	mil 5	
Międzyrzecz .	— 3	
Siedlce . . .	— 5	Siedlce
Kałuszyn . .	— 4 1/2	
Mińsk . . .	— 3	
Warszawa . .	— 5	Warszawa
Błonie . . .	— 4	
Sochaczew . .	— 3	
Gombin . . .	— 6	
Gostynin . .	— 3	Gostynin
Kowal . . .	— 3	
Brześć . . .	— 3	
Nieszawa . .	— 4	Nieszawa

Do pędzenia dni 26.

na rasztagi
(w lecie i czasie pogodnym dni 9.
(— razem dni 35.
(w zimie i czasie słotnym dni 13.
(— Razem dni 39.

---

f) Do Mławy.

Punkta marszruty.		*Punkta sprawdzenia.*
Biała	mil 5	

)( )(

Międzyrzecz .	— 3		
Siedlce . .	— 5	Siedlce	
Mąkobody . .	— 2		
Węgrów . .	— 2 1/2		
Wyszków . .	— 6		
Pułtusk . . .	— 3	Pułtusk	
Ciechanów . .	— 5 1/2		
Mława . . .	— 5	Mława	

Do pędzenia dni 19.

ne rasztagi (w lecie i czasie pogodnym dni 7.
(— razem dni 26.
(w zimie i czasie słotnym dni 10.
(— razem dni 29.

(*Ciąg dalszy nastąpi.*) (*Kor. War*).

Rossyia.

Gazety Berlińskie donoszą z Petersburga z d. 11. Lipca: Hrabia Potocki, Wielki Mistrz obrzędów Dworu, mianowany W. Mistrzem obrzędów na koronacyią. — W następny Czwartek d. 15. Lipca, w dzień urodzin Cesarzowey Alexandry Fedorowny, będzie przechadzka na wyspach Ilagineńskiey i kamienney, i na wielu mieyscach grać będzie muzyka, nawet w szalupach będą mogły być muzyki.

Tayny Radca i Senator Hrabia Grzegorz Orłow, po dwugodzinney chorobie rozstał się z tym światem. Jako Autor historyi muzyki i malarstwa we Włoszech, osobliwości w Neapolu i t. p., znany iest za granicą.

Zeszłego lata tak w porcie Ochocka, iakoteż w całey Kamczatce tak był obfity połów ryb, iak równego nikt nie pamięta. Ogrodowizny, iakto kapusta, marchew, ziemniaki i rzepa zrodziły się, iagód i grzybów było dosyć. W d. 1. Października podług dawnego zwyczaiu mieszkańcy przynieśli te płody Naczelnemu Dowódzcy w Kamczatce, który pochwalaiąc ich trudy i pilność, po zwyczaynem onych przyięciu rozdał im stosowne podarunki. W porcie Ochockim panowała nadzwyczayna czynność przy dokończeniu budowy nowego kościoła z drzewa i różnych pięknych i trwałych mostów na płynących strumieniach; z szczególnieyszym pośpiechem pracowano aż do późney iesieni w części miasta Admiralicyi około budowli i poprawy gmachów koronnych.

Też same gazety zawieraią z Petersburga z dnia 13. Lipca: »Do Akermann wysłano mały korpus wyboru woyska, aby tamże w ciągu rossyysko-tureckich narad straż odbywał. Podczas narad stać będzie dziennie straż przed mieyscem zgromadzenia.

W roku 1825 między 21,000 zmarłych w Eparchii Tulskiey 28 osób doszło stu lat. W Eparchii Tambowskiey między 33,000 zmarłych roku zeszłego osób, 23 miały po 100 lat, dwie po 101, dwie po 103, trzy po 105, iedna 105, iedna 108, dwie po 110, iedna 112, dwie po 115, iedna 117, a trzy po 120 lat. W Eparchii Włodzimierskiey i Permskiey między 75,000 zmarłych siedmiu starców miało po 100, iedea 101, dwóch po 102, siedmiu po 103, dwóch po 104, dwóch po 105, dwóch po 106, trzech po 110, a dwóch po 115 lat. (*D. Aus.*)

Multany i Wołoszczyzna.

Z Jass donoszą pod dniem 17. Lipca: »W dniu 10. b. m. około południa przybyło do tey stolicy dwóch Pełnomocników W. Porty do narad w Akermanie, Hadi Efendi i Ibrahim Efendi, otoczeni od dwóch Tłumaczów, Elsar Efendego i Namisk Efendego, i dwóch Sekretarzów Nedszyb Efendego i Mehmed Nasi Efendego. Hospodar tego Xięstwa, otoczony Metropolitą i wszystkiemi Bojarami Rady, powitał ich w namiocie w tym celu za miastem rozbitym. Kommissarze W. Porty orzeźwiwszy się cokolwiek chłodzącemi rzeczami, wsiedli do powozów Xięcia, i poprzedzeni przez różne krajowe i mieyskie Władze, gwardyią Xiążęcą i turecką milicyią, odprawili uroczysty wiazd do przygotowanych dla siebie mieszkań. W ciągu ich już ośmiodniowego tu pobytu Hospodar i Bojarowie staraią się gości swoich iak naylepiey przyymować i bawić.

Wczoray obchodzono Karban Bairam z uroczystym obrzędem i oświeceniem ulic. Wszyscy obcy Konzulowie i Ajenci odwiedzili i powitali Kommissarzów W. Porty.«

»W dniu 12. t. m. ziechał tu nowo mianowany Kanzul Rossyyski, Radca Nadworny Leslie, ze wszystkiemi osobami do Konzulatu należącemi i Archiwum, który podczas wszczętych rozruchów w roku 1821 wyiechał był do Kiszeniewa. Przy wstąpieniu z Skulenarskiey kwarantanny na ziemię multańską, wspomniony Konzul został przez umyślnego Mihmandera (Kommissarza towarzyszącego) upoważnionego do tego pogranicznego Kapitana nad Prutem przyięty, który go aż tutay odprowadził. Dnia następuiącego Rząd Multański iak zwyczaiem powitał tegoż Konzula, co uczynili także obcy Konzulowie, a P. Leslie powitał ich nawzaiem w dniu 14. i 15. t. m.« (*D. Au.*)

Redakcyia Józefa Bensy; Drukiem Piotra Pillera.